

Forslag

til

Lov om forøgelse af den kommunale ejendomsbeskatning i købstæder m. v.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 17. maj 1955.*)

§ 1.

Stk. 1. For de i købstæderne, herunder de sønderjyske flækker, beliggende faste ejendomme forøges den kommunale ejendomsbeskatning fra og med regnskabsåret 1956—57 ved forhøjelse af de i medfør af § 5 i lov nr. 188 af 20. maj 1933 fastsatte promiller for opkrævning af grundskyld og ejendomsskyld med henholdsvis 6,0 og 4,5, idet forhøjelserne dog ikke kan overstige henholdsvis 12,0 promille og 9,0 promille med fradrag af de i vedkommende kommune for perioden 1. april 1955—31. marts 1959 fastsatte grundskyld- og ejendomsskyldpromiller.

Stk. 2. Forsåvidt angår ejendomme, der i medfør af byggestøttelovgivningen helt eller delvis er fritaget for den på bygningerne faldende del af de kommunale ejendomsskatter, finder den i stk. 1 foreskrevne forhøjelse af promillen (tillægspromillen) for opkrævning af kommunal ejendomsskyld anvendelse i følgende omfang:

a) Ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra et tidspunkt, der ligger før den 1. april 1947, skal svare kommunal ejendomsskyld med den fulde tillægspromille.

b) Ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra et tidspunkt, der

ligger indenfor tidsrummet 1. april 1947—31. marts 1950, skal — i det omfang fritagelse for den ordinære ejendomsskyld er gældende — kun svare kommunal ejendomsskyld med $\frac{2}{3}$ af tillægspromillen.

c) Ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra 1. april 1950 eller senere, er i tilsvarende omfang fritaget også for den af nærværende lov følgende forøgelse af den kommunale ejendomsskyld.

§ 2.

Såfremt der i en bygning findes lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i § 77, stk. 6, i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje, som ændret ved lov nr. 106 af 14. april 1955, fritages ejendommen for den del af den forhøjede kommunale ejendomsskyld, som forholdsmæssigt falder på de pågældende lejligheder. Ingen del af den forhøjelse af ejendomsskylden, der herefter måtte påhvile ejendommen, skal gennem en lejeforhøjelse kunne pålægges lejerne af disse lejligheder.

§ 3.

De indtægter, kommunerne oppebærer som følge af den i nærværende lov foreskrevne forhøjelse af promillerne for opkrævning af grundskyld og ejendomsskyld, skal henlægges til en særlig, fra kommunens øvrige midler udskilt fond til imødegåelse

*) Se tillæg A. sp. 1949; tillæg B. sp. 701; folketingstidende; fremsættelsen sp. 4004, 1. behandling sp. 4198, 2. behandling sp. 4311, 3. behandling sp. 4322.

af eventuelle tab på kommunale garantier for statslån i henhold til byggestøttelovgivningen. Med indenrigs- og boligministerens samtykke og på nærmere af denne fastsatte vilkår kan fondens midler fra og med regnskabsåret 1960—61 tillige anvendes til

finansiering af kommunens anlægsvirksomhed, herunder til saneringsformål.

§ 4.

Indenrigs- og boligministeren fastsætter de nærmere regler for lovens gennemførelse.

Gustav Pedersen.

/ Horn.
